

писмо и по-уредно. По отличителны-тѣ особенноти въ почерка си, види-са, и двѣ-тѣ да принадлежатъ къмъ края на XIII-ыя вѣкъ, или къмъ начало-то на средня періодъ на языка. Отъ тѣхъ едно-то, съ по-голѣмыя форматъ, ако и да са-види по-ново, по пергамена и по писмо-то; но то има бѣлѣзы, които показватъ, че то трѣба да е преписано отъ оригиналъ много по-древенъ отъ оригинала, отъ който было преписано по-напредъ друго-то, що е съ по-малкыя форматъ и що са-види за по-древнѣе отъ първо-то. Тѣзи отличителны бѣлѣзы сѣ: 1) първо-то носи почъркъ на буквы-тѣ си по-древенъ, доро и на дѣлбока древность, на прим. на буквы-тѣ: ш, щ, ц, ч, к, и другы, до като въ друго-то тѣзи отличетелность не са-види; 2) въ първо-то нѣкои думы са-срѣщатъ писаны напълно съ буквы, до като въ друго-то тѣзи сѣщи думы стоѣтъ съ тиглы; 3) въ първо-то много нарѣдко са-срѣща предлогъ-тѣ отъ писанъ ѿ, тѣй и гласна-та ѿ вмѣзто, о, а въ друго-то по-често са-срѣщатъ ѿ, ѿ.

Тѣзи четвероѿевангелія и двѣ-тѣ съдържаватъ избранны-тѣ чьтенія отъ четыри-тѣ ѿевангелисты за прѣзъ цѣла година отъ сѣкый ѿевангелистъ отдѣлно. На едно-то, що е въ по-голѣмъ форматъ, чьтенія-та са-наченватъ отъ недѣля предъ Рождество Христово и слѣдоватъ за презъ цѣла година до сѣща-та недѣля; но то има и избранны чьтенія за светїи-тѣ за презъ година-та. Надъ сѣко чьтеніе има назначено съ киноваръ — день-тѣ, въ който трѣба то да са-чете, ѿевангелистъ-тѣ, отъ когото ѿ, и